

vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Afdeling privaatrecht

zaaknummer: 6926339 CV EXPL 18-11090
vonnis van: 30 april 2019
func.: 17243

vonnis van de kantonrechter

I n z a k e

[REDACTED]
wonende te Amsterdam
eiseres in conventie, verweerster in reconventie
nader te noemen: [REDACTED]
gemachtigde: mr. A. Yandere

t e g e n

de besloten vennootschap [REDACTED]
gevestigd te Amsterdam
gedaagde in conventie, eiseres in reconventie
nader te noemen: Fysiotherapiepraktijk [REDACTED]
gemachtigde: mr. B. van Kasteel

VERLOOP VAN DE PROCEDURE

- dagvaarding van 16 mei 2018, met producties;
- antwoord in conventie, eis in reconventie met producties;
- instructievonnis;
- dagbepaling comparitie.

De comparitie heeft plaatsgevonden op 4 oktober 2018. [REDACTED] is verschenen, vergezeld door de gemachtigde. Namens Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] is verschenen A. [REDACTED] vergezeld door de gemachtigde. Voorafgaand aan de zitting hebben partijen stukken toegestuurd. Partijen zijn gehoord en hebben vragen van de kantonrechter beantwoord. In overleg is besloten dat [REDACTED] nog in de gelegenheid zou worden gesteld een conclusie van repliek in conventie in te dienen en Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] een conclusie van dupliek in conventie.

Daarbij heeft Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] de producties bij conclusie van antwoord/eis in reconventie opnieuw geordend in het geding gebracht, waarop [REDACTED] nog heeft gereageerd.

Hierna is een datum voor vonnis bepaald.

GRONDEN VAN DE BESLISSING

Feiten

1. Als gesteld en niet (voldoende) weersproken staat het volgende vast:

- 1.1. [REDACTED] heeft van 1 maart 2011 tot 1 oktober 2017 in dienst van (de rechtsvoorganger van) Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] gewerkt als (geriatrie) fysiotherapeut.
- 1.2. In de arbeidsovereenkomst is – voor zover hier van belang – bepaald:
- “ Artikel 4. Arbeidsduur (...)**
- *De werknemer komt in dienst op basis van een vast salaris en de arbeidsduur bedraagt 8 uren per week. (...)*
- Artikel 6. Ziekte (...)**
- *het bruto maandsalaris*
- Artikel 7 Salaris (...)**
- **Salaris**
7. Het basissalaris bedraagt op het moment van afsluiten van deze overeenkomst € 2600 bruto per maand bij een volledig dienstverband (40 uur) en loondoorbetaling van 70% na twee wachtdagen bij ziekte.

Bij een part-time dienstverband van 20% bedraagt het basissalaris € 520 bruto per maand.

- *De werknemer en werkgever komen volgende Resultaat Afhankelijke toeslag overeen:*

7.1 Grondslag voor de berekening van het aan de werknemer toekomende Resultaatafhankelijke toeslag zijn de door de werknemer in dienst van de werkgever verrichte behandelingen met dien verstande dat de totale loonkosten (vast salaris plus resultaatafhankelijke toeslag en alle andere verplichte vergoedingen aan de medewerker) voor de werkgever ....58% ... bedragen van de door de werknemer zelf gerealiseerde zittingen X basistarief. Het basistarief van een reguliere zitting fysiotherapie wordt vastgesteld op € ...23 (zie Bijlage 2. Afrekenarieven 2010. De basistarieven (afrekenarief per prestatiecode) zullen ieder jaar door de werkgever vastgesteld worden.

(...)

7.5. Werknemer ontvangt maandelijks een salarisspecificatie (...)

7.6. Werknemer ontvangt jaarlijks 8% vakantietoeslag over de som van het salaris, dat hij in de aan 1 juni van het betreffende kalenderjaar voorafgaande 12 maanden heeft ontvangen.

7.7. De vakantietoeslag wordt jaarlijks uitbetaald met de salarisbetaling van mei, voorzover werknemer op dat moment reeds vakantietoeslag heeft opgebouwd, en voor het overige bij het einde van deze arbeidsovereenkomst.

(...)

Artikel 9 Vakantiedagen

De werknemer heeft bij een full time aanstelling van 40 uur recht op 23 werkdagen vakantie per kalenderjaar.

Artikel 10 A.D.V.

De Werknemer heeft recht op 2 ADV-dagen”.

- 1.3. Partijen hebben op 9 mei 2014 een overeenkomst van lening gesloten. Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] heeft aan [REDACTED] een lening verstrekt van € 5.500,00 tegen een rentepercentage van 6,5 %. Vanaf periode 5 in mei 2014 is

daarvoor maandelijks een aflossingsbedrag op de salarisspecificatie vermeld van € 152,78 en een rentebedrag van € 4,69.

- 1.4. Bij brief van 2 februari 2017 is namens [REDACTED] door een andere gemachtigde bezwaar gemaakt tegen de wijze waarop de werkgever gedurende het dienstverband het salaris heeft vastgesteld, zoals niet de juiste vergoeding gehanteerd per behandeling ad € 1.836,36 bruto, dat er een aantal behandelingen begin 2011 in het geheel niet zijn betaald ad € 1.498,48 en dat in 2017 uitbetalingen heeft gedaan die lager zijn dan op de loonstroken is vermeld, te weten € 1.148,68 bruto wegens te weinig uitbetaald basissalaris in september en oktober 2016 en € 1.565,48 wegens verschillen in uitbetaald netto loon over 2015 en 2016.
- 1.5. Bij brief van 21 december 2017 heeft de huidige gemachtigde in aanvulling op even vermelde brief onder meer aanspraak gemaakt op vakantieloon over de voorafgaande 5 jaren, vermeerderd met de wettelijke verhoging en rente.

Vordering en verweer in conventie en reconventie

2. [REDACTED] vordert - na wijziging van eis - dat Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] bij uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis veroordeeld zal worden tot betaling van:
  - a. € 8.371,81 bruto terzake brutoloon inclusief vakantietoeslag wegens gecorrigeerde werkgeverslasten;
  - b. vakantieloon, inclusief vakantietoeslag ter hoogte van € 5.955,58 bruto;
  - c. ADV-dagen ter hoogte van € 1.207,86;
  - d. ziekengeld ter hoogte van € 109,35;
  - e. € 1.717,20 netto;
  - f. de wettelijke verhoging over de bedragen a tot en met d;
  - g. de wettelijke rente over het voorgaande, met veroordeling van Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] in de proceskosten.
3. Bovenstaande vordering onder a, b en c heeft betrekking op de periode 2012 tot en met 2016. [REDACTED] voert daartoe aan dat zij in feite nooit meer dan een voorschotsalaris heeft ontvangen en nooit een garantiesalaris. Zij maakt aanspraak op 60% van de totale loonkosten omdat zij een vast contract heeft en dit op grond van de bijlage bij het arbeidscontract aanspraak geeft op een verhoging van 2%. Er zijn te lage tarieven gehanteerd voor de behandelingen. Daarnaast heeft Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] ten onrechte en in strijd met artikel 20 Wet financiering sociale verzekeringen de door haar verschuldigde premie voor rekening van [REDACTED] gebracht. Er was verder sprake van een all-in salaris, hetgeen in strijd is met artikel 7:640 lid 1 en artikel 7:645 BW en in strijd met artikel 7 van de EU-Richtlijn 2003/88 en de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EU. Zij maakt alsnog aanspraak op uitbetaling vakantietoeslag op grond van artikel 7.6 van de arbeidsovereenkomst, op uitbetaling van vakantiedagen van 9,7% over elk gewerkt uur en op uitbetaling van ADV-dagen. Verder is er te weinig ziekengeld ontvangen. Over 2017 is uitgaande van de loonstroken het bedrag onder 2.e feitelijk niet uitbetaald.
4. Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] voert verweer. Allereerst doet zij een beroep op verjaring voor andere vorderingen dan in de brief van 2 februari 2017 op de periode voor 21 december 2012. Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] betwist de vordering omdat deze onvoldoende is toegelicht en onderbouwd gezien de door haar overgelegde vergoedingsoverzichten. De vakantietoeslag en het vakantieloon zijn wel uitbetaald.

Hoewel in de arbeidsovereenkomst staat dat de vakantietoeslag eenmaal per jaar wordt uitbetaald, gebeurde dit in overleg met [REDACTED] bij de (maandelijkse) periodieke betalingen. Onduidelijk is over welke vakantiedagen [REDACTED] loon claimt, zij heeft gezien de omvang van haar dienstverband aanspraak op 4,6 vakantiedagen ofwel 36,8 vakantie-uren per jaar. Er bestaat geen recht op loon over de ADV-dagen. De arbeidsovereenkomst geeft een recht op compensatie in vrije tijd, maar geen aanspraak op een vergoeding daarvan. Overigens is de berekening onbegrijpelijk. Dit geldt ook voor de aanspraak op ziekgeld. Met betrekking tot de vordering van het brutoloon betwist Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] onder verwijzing naar artikel 7 van de arbeidsovereenkomst de stelling van [REDACTED] dat zij niet gerechtigd zou zijn de basistarieven (afreken tarief per prestatiecode) jaarlijks aan te passen. Mede vanwege de tariefsverlagingen heeft zij in 2012 het afrekenpercentage voor de resultaatafhankelijke toeslag verhoogd naar 60%. De berekeningswijze van [REDACTED] had in 2012 anders, uitgaande van 58%, tot een lager resultaat geleid. De werkgeverslasten zijn alleen betrokken bij de resultaatafhankelijke toeslag. Overigens heeft [REDACTED] daarbij een fout percentage gehanteerd. De vordering onder d. wordt betwist. In 2016 is alleen het basissalaris uitbetaald met 8% vakantietoeslag, omdat [REDACTED] onvoldoende omzet had voor een toeslag. Voor zover er verschil is tussen netto-bedragen op de loonstroken en feitelijk uitbetaalde bedragen, houdt dit verband met afbetaling van een lening van € 5.500,00 en een bedrag van € 3.091 aan in 2016 teveel betaald voorschotsalaris. Als gevolg daarvan staat er nog een bedrag van € 1.323,26 open, waarvoor een beroep op verrekening wordt gedaan en dat in reconventie wordt gevorderd.

Beoordeling

In conventie

5. Het gaat in de onderhavige zaak om een loongeschil tussen partijen.

Verjaring

6. Voor zover de vordering betrekking heeft op andere punten dan in de brief van 2 februari 2017 vermeld, overweegt de kantonrechter dat de vordering in conventie niet toewijsbaar is over de periode vóór 21 december 2012. In de brief van 2 februari 2017 wordt voor zover hier van belang melding gemaakt van een onjuiste berekening als gevolg van het hanteren van een onjuist/verlaagde vergoeding voor een bepaalde behandeling en het feitelijk niet uitbetalen van bepaalde behandelingen in het eerste deel van 2011. Met betrekking tot het laatste overweegt de kantonrechter dat dit onderdeel ook niet valt binnen de verjaringstermijn als uitgegaan wordt van de brief van 2 februari 2017.
7. Dit brengt met zich dat Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] terecht een beroep op verjaring doet, voor zover het gaat om vorderingen over de periode vóór 21 december 2012, met uitzondering van de vraag of Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] uitgegaan is van het juiste bedrag van de vergoeding per behandeling die als basis dient voor het vaststellen van de Resultaatsafhankelijke toeslag.
8. Bij repliek heeft [REDACTED] mede naar aanleiding van de comparitie van partijen de vordering nader toegelicht. Daarbij zijn wel overwegingen gewijd aan een aanspraak op achterstallig loon wegens verlaging van de behandel tarieven, maar daaraan is geen

concrete vordering in het petitum gekoppeld. De kantonrechter zal daarom aan dit onderdeel en hetgeen daarover door partijen is aangevoerd voorbij gaan.

9. Het voorgaande brengt met zich dat de vordering voor zover die betrekking heeft op de periode voor 21 december 2012 in zijn geheel afstuit op de verjaring.

Vordering van € 8.371,81 bruto terzake brutoloon inclusief vakantietoeslag wegens gecorrigeerde werkgeverslasten

10. [REDACTED] stelt dat Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] in strijd met artikel 20 Wet financiering sociale verzekeringen (W fvs) de door Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] verschuldigde premies heeft verhaald op [REDACTED]. Zij vordert deze premies terug. Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] heeft dit betwist en voert aan dat de werkgeverslasten uitsluitend in de berekening van de resultaatsafhankelijke toeslag zijn verdisconteerd.
11. Op grond van artikel 20 van de W fvs mag de werkgever de door hem verschuldigde premie niet verhalen op de werknemer. Elk beding waarbij hiervan wordt afgeweken is nietig.
12. De kantonrechter oordeelt dat deze situatie zich hier niet voordoet en overweegt daartoe als volgt.
13. Het gaat in de kern om de uitleg en de wijze van uitvoering van artikel 7 en 7.1. van de arbeidsovereenkomst. In de arbeidsovereenkomst is een onderscheid gemaakt tussen het basissalaris en de Resultaatsafhankelijke toeslag. Deze artikelonderdelen dienen in nauwe samenhang beoordeeld te worden, nu in artikel 7.1. is bepaald dat bij een bepaalde omvang van de omzet, namelijk indien er meer behandelingen zijn verricht dan de met het basissalaris gemoeide behandelingen en daarmee een hoger salaris kan worden bereikt dan het basissalaris, de werkgever maximaal 58% van de verrichte zittingen x basistarief verschuldigd zal zijn aan 'totale loonkosten'. Daaronder vallen vast salaris plus resultaatafhankelijke toeslag en alle andere verplichte vergoedingen aan de medewerker. Onder die verplichte vergoedingen vallen behalve het basissalaris ook de vakantietoeslag en het vakantieloon (zowel over het basissalaris als over de resultaatafhankelijke toeslag), maar ook de werkgeverslasten, althans dit is op zichzelf niet door [REDACTED] betwist.
14. Hieruit leidt de kantonrechter af dat de werkgeverslasten een rol spelen bij de berekening van het gedeelte van de gerealiseerde omzet dat aan de werknemer als brutoloon toekomt. Hierop heeft artikel 20 W fsv geen betrekking. Het beroep op strijd met dit artikel faalt dan ook.
15. Bij het voorgaande heeft de kantonrechter betrokken dat hoewel de salarisoverzichten weinig duidelijk zijn als het gaat om de wijze waarop aan de berekening van de werkgeverslasten uitvoering is gegeven, [REDACTED] onvoldoende heeft aangevoerd om aan te nemen dat Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] de werkgeverslasten feitelijk nogmaals in mindering heeft gebracht op het aldus vastgestelde brutoloon.

De vordering van € 5.955,58 wegens vakantieloon, inclusief vakantietoeslag

16. De kantonrechter stelt onder verwijzing naar hetgeen hiervoor met betrekking tot de verjaring is overwogen voorop, dat de beoordeling slechts betrekking heeft op de periode vanaf 21 december 2012 tot het einde van het dienstverband.
17. De kantonrechter stelt vast dat door de toepassing van artikel 7.1. van de arbeidsovereenkomst feitelijk sprake is van een all-in loon, indien 58% dan wel 60% van de omzet tenminste hoger is dan het basissalaris. De artikelen 7.6 en 7.7. van de arbeidsovereenkomst hebben, tegen die achtergrond en in die context, geen verdere strekking dan dat daarin wordt toegelicht van hoeveel vakantiebijslag en van hoeveel doorbetaalde vakantiedagen bij de bepaling van de totale loonkosten in de zin van artikel 7.1 van de arbeidsovereenkomst moet worden uitgegaan.
Dan dient de vraag te worden beantwoord of het loon over de vakantiedagen in het loon mag worden verdisconteerd. Ter beantwoording van die vraag zijn de volgende dwingendrechtelijke bepalingen van belang. Op grond van artikel 7:639 lid 1 BW behoudt de werknemer gedurende zijn vakantie recht op loon. Overeenkomstig artikel 7:640 lid 1 BW en 7:641 lid 1 BW kan een werknemer tijdens de duur van de arbeidsovereenkomst geen afstand doen van zijn aanspraak op vakantie tegen schadevergoeding. Een dergelijke bepaling is ook opgenomen in artikel 7 van richtlijn 93/104/EG, inmiddels vervangen door richtlijn 2003/88/EN (hierna de richtlijn). Het doel van deze bepalingen is dat een werknemer daadwerkelijk vakantiedagen opneemt, hetgeen past bij de recuperatiefunctie van vakantie. Naar aanleiding van prejudiciële vragen over de toelaatbaarheid van het verdisconteren van het loon over de vakantiedagen in het periodiek aan de werknemer betaalde loon, heeft het Europese Hof in het arrest Robinson-Steel (C-131/04 en C-275/04, JAR 2006,84) – voor zover hier van belang – geantwoord dat artikel 7 van de richtlijn “*zich er in beginsel niet tegen verzet dat bedragen die op transparante en begrijpelijke wijze als loon voor de minimale jaarlijkse vakantie in de zin van die bepaling in de vorm van uitkeringen in gedeelten, verspreid over het betrokken arbeidsjaar, worden uitbetaald samen met het loon voor verrichte arbeid worden verrekend met het loon voor een bepaalde vakantie die de werknemer daadwerkelijk opneemt*”.
18. De kantonrechter oordeelt dat op de salarisstroken gedurende de gehele periode vanaf december 2012 vakantiegeld afzonderlijk op de salarisstroken is vermeld en dat dit ook geldt voor het loon over vakantiedagen vanaf januari 2015. Weliswaar geldt dit niet voor de periode vanaf december 2012 tot en met 31 december 2014, maar naast de vermelding op de loonstroken wordt onder verwijzing naar hetgeen onder 11. is overwogen ook in de arbeidsovereenkomst zelf duidelijk dat het gaat om een all-in loon, waarin alle verplichte vergoedingen van de werkgever, dus ook het vakantieloon, geacht moeten worden begrepen te zijn. In samenhang gezien is de kantonrechter van oordeel dat een en ander voldoet aan de verlangde duidelijkheid.
19. Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] heeft gesteld dat [REDACTED] de haar jaarlijks toekomende vakantie ruimschoots genoten heeft. [REDACTED] heeft niet gesteld dat dit niet zo is. Bovendien is onweersproken dat [REDACTED] gedurende die vakantiedagen het (voorschot)salaris ontving, zodat naar het oordeel van de kantonrechter de recuperatiefunctie, die bij een functie van zo geringe omvang al gerelativeerd moet worden, feitelijk nimmer in het geding is geweest. Dat het loon gedurende die vakantie later mogelijk verrekend werd, maakt dit niet anders.
20. Gelet op het voorgaande is de afspraak over het all-in loon niet in strijd met artikel 7:639 lid 1 en 7:640 lid 1 BW en/of artikel 7 van de richtlijn. De vorderingen van

strekken tot betaling van loon over vakantiedagen, inclusief vakantietoeslag over de periode vanaf 21 december 2012 tot het einde van het dienstverband wordt daarom afgewezen.

De vordering tot betaling van ADV-dagen ter hoogte van € 1.207,86;

21. stelt dat zij volgens de arbeidsovereenkomst recht heeft op twee ADV-dagen, die niet zijn genoten. Nu zij deze nimmer betaald heeft gekregen, maakt zij aanspraak op betaling daarvan.
22. Fysiotherapiepraktijk betwist de vordering. Voor zover die dagen al niet genoten zouden zijn, geeft de arbeidsovereenkomst een recht op compensatie in vrije tijd, maar geen recht op loon over deze uren. Daarin verschillen deze uren van vakantie-uren.
23. De kantonrechter overweegt dat de vordering van gezien het verweer onvoldoende onderbouwd is. Volgens vaste jurisprudentie (HR 2 oktober 2009, ECLI:NL:HR:2009:B19633) zijn ADV-dagen niet te vergelijken met vakantiedagen, waarvoor het recht op uitbetaling niet is geregeld. Evenmin is duidelijk waarom deze niet heeft kunnen genieten/compenseren. Voor zover beoogt dat zij zonder meer recht heeft op uitbetaling van deze dagen, omdat zij gedurende die dagen geen omzet draait, biedt de arbeidsovereenkomst geen steun voor deze lezing.
24. De vordering wordt daarom afgewezen, waarbij nog wordt opgemerkt, dat ook deze vordering wat betreft de periode vóór 21 december 2012 al afstuit op verjaring.

De vordering tot betaling van ziekgeld ter hoogte van € 109,35

25. heeft aanvankelijk bij dagvaarding terzake een bedrag van € 2.819,97 gevorderd.
26. Fysiotherapiepraktijk heeft hiertegen verweer gevoerd. Zij stelt dat na twee wachtdagen geen aanspraak bestaat op 100% van het brutoloon, maar op 70%. Over het gemiddelde loon over een voor de eerste ziekte dag gelegen representatieve periode wordt 70% als ziekgeld betaald. Daarbij wordt uitgegaan van het totale loon zoals dat is vastgesteld bij de laatste (half-)jaarlijkse afrekening. Het ziekgeld wordt apart afgerekend en niet betrokken in de afrekening van de Resultaatsafhankelijke toeslag.
27. Naar aanleiding hiervan heeft de vordering verminderd tot het hiervoor vermelde bedrag, maar heeft dit bedrag verder niet toegelicht, zodat niet vast te stellen is welk punt van geschil hieraan ten grondslag ligt. De vordering wordt daarom als onvoldoende onderbouwd afgewezen.

De vordering tot betaling van € 1.717,20 netto

28. stelt dat zij aanspraak heeft op deze betaling omdat zij in 2017 volgens de loonstroken € 3.088,80 netto had moeten ontvangen, terwijl zij daadwerkelijk slechts € 1.371,63 heeft ontvangen.
29. Fysiotherapiepraktijk heeft specifiek en onderbouwd toegelicht dat dit enerzijds verband hield met de afbetaling van de lening en anderzijds met de in 2017

toegepaste verrekeningen van het bedrag van € 3.091,00 aan in 2016 teveel betaald salaris.

30. Tegen deze achtergrond heeft [REDACTED] de vordering onvoldoende onderbouwd. Zij heeft niet onderbouwd betwist dat er terzake bedragen te verrekenen waren en evenmin aangevoerd dat deze verrekening op zich niet rechtsgeldig was.
31. Daarom zal ook deze vordering bij gebreke van een deugdelijke onderbouwing worden afgewezen.

Conclusie in conventie

32. Al het voorgaande leidt ertoe dat de vorderingen in conventie, en daarmee ook de nevenvorderingen, worden afgewezen.
33. [REDACTED] zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten aan de zijde van Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] worden veroordeeld.

In reconventie

34. Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] stelt onder verwijzing naar productie 12 dat zij nog een bedrag van € 1.323,26 netto te vorderen heeft van [REDACTED] terzake teveel uitgekeerd loon.
35. [REDACTED] heeft geen schriftelijk verweer gevoerd, maar heeft tijdens de comparitie toegelicht dat zij niet begrijpt waar dit bedrag vandaan komt. De lening moet met de aflossingen over de periode van mei 2014 tot april 2017 inmiddels zijn afbetaald.
36. De kantonrechter oordeelt dat met productie 12 onvoldoende is onderbouwd hoe Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] tot dit bedrag is gekomen. Het betreft een overzicht met slechts bedragen, zonder toelichting waarop die bedragen precies berusten. Opvallend is dat dit bedrag veel hoger is dan het bedrag van € 257,74 dat kennelijk bij de eindafrekening was berekend. Bovendien valt in dit dossier op dat gedurende het dienstverband en met name gedurende de ziekteperiode zeer veel (herstel)berekeningen hebben plaatsgevonden, waardoor [REDACTED] het overzicht kwijt heeft kunnen raken. Ook ontbreekt bijvoorbeeld terzake de lening een overzicht van alle betalingen die door (inhoudingen bij) [REDACTED] zijn gedaan en welk bedrag dan nog precies resteert. Het ligt niet op de weg van [REDACTED] en ook niet van de kantonrechter om uit alle niet nader gespecificeerde stukken een berekening op te gaan maken.
37. Ook deze vordering zal daarom worden afgewezen.
38. Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten aan de zijde van [REDACTED] worden veroordeeld.

BESLISSING

De kantonrechter:

In conventie:

- I. wijst de vordering af;
- II. veroordeelt [REDACTED] in de kosten van het geding, aan de zijde van Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] tot heden begroot op € 720,00 aan salaris van de gemachtigde, voor zover van toepassing, inclusief btw.
- III. veroordeelt [REDACTED] in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op € 60,00 aan salaris gemachtigde, te verhogen met een bedrag van € 68,00 en de exploitkosten van betekening van het vonnis, een en ander voor zover van toepassing inclusief btw, onder de voorwaarde dat [REDACTED] niet binnen veertien dagen na aanschrijving volledig aan dit vonnis heeft voldaan en betekening van het vonnis pas na veertien dagen na aanschrijving heeft plaatsgevonden;

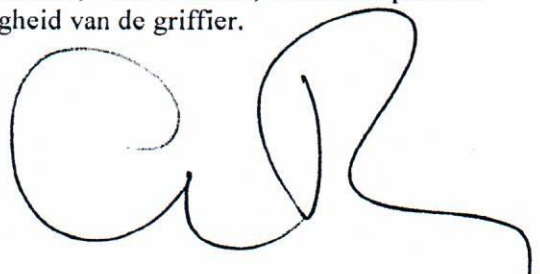
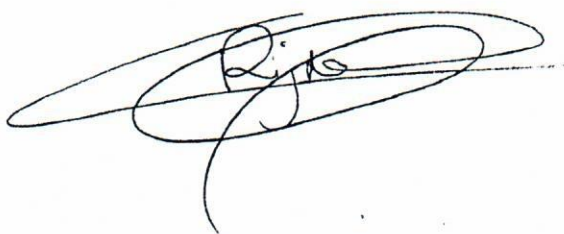
In reconventie

- IV. wijst de vordering af;
- V. veroordeelt Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] in de kosten van het geding, aan de zijde van [REDACTED] tot op heden begroot op € 180,00 aan salaris van de gemachtigde, voor zover van toepassing, inclusief btw.
- VI. veroordeelt Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op € 60,00 aan salaris gemachtigde, te verhogen met een bedrag van € 68,00 en de exploitkosten van betekening van het vonnis, een en ander voor zover van toepassing inclusief btw, onder de voorwaarde dat Fysiotherapiepraktijk [REDACTED] niet binnen veertien dagen na aanschrijving volledig aan dit vonnis heeft voldaan en betekening van het vonnis pas na veertien dagen na aanschrijving heeft plaatsgevonden;

In conventie en in reconventie

- VII. verklaart de veroordelingen uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. E.F.A. van Buitenen, kantonrechter, en in het openbaar uitgesproken op 30 april 2019 in tegenwoordigheid van de griffier.

~~Voor gosse~~ conform
De griffier van de rechtbank Amsterdam